

Bài thương khó Đức Giê-su Ki-tô

Theo Thánh Mác-cô (Mc. 14: 1-15, 47)

Chúa Nhật Lễ Lá - Năm B

Gm. Nguyễn Văn Hòa

NK: Bài thương khó Đức Giê-su Ki-tô Chúa chúng ta theo thánh Mác-cô.

Hai ngày trước lễ Vượt Qua và tuần lễ ăn bánh không men, các thượng tế và luật

sĩ tìm mưu bắt giết Chúa Giê-su. Họ bảo nhau rằng: Đừng làm trong ngày lễ kéo

sinh náo động trong dân. Khi Chúa đang dùng cơm ở Bê-ta-ni-a, trong nhà ông Si-mon

tật phong thì có một người phụ nữ mang đến một bình ngọc đựng dầu thơm quý

giá: Đập vỡ bình, bà đổ dầu thơm trên đầu Người. Có mấy người khó

chịu nghĩ thầm rằng: Làm gì mà phí dầu thơm như thế. Dầu này có thể bán được hơn

ba trăm đồng bạc để bố thí cho kẻ nghèo. Và họ nặng lời với bà này. Nhưng

Chúa Giê-su bảo rằng: Hãy để mặc bà, sao các ông lại làm cực lòng bà.

Bà vừa làm cho Ta một việc rất tốt. Vì bao giờ các ông cũng có những kẻ nghèo ở bên

mình, và các ông có thể làm phúc cho họ lúc nào tùy ý. Nhưng Ta, các ông không có Ta

ở luôn với đầu. Làm được gì thì bà đã làm. Bà đã xúc đầu thơm, có ý tẩm liệm

xác Ta trước. Ta bảo thật các ông rằng: Trên khắp thế giới, Phúc Âm này rao giảng

đến đâu thì người ta cũng sẽ thuật lại việc bà mới làm để nhớ tới bà. Khi ấy, Giu

- đa It-ca-ri - ô, một trong nhóm Mười Hai đến tìm các thượng tế để tình nguyện nộp Người

cho họ. Nghe vậy, họ mừng rỡ và hứa cho Giu-đa tiền. Và nó tìm dịp thuận tiện

để nộp Người. Ngày thứ nhất trong tuần lễ ăn bánh không men là ngày giết chiên mừng

lễ Vượt Qua, các môn đệ thưa Người rằng: Thầy muốn chúng con đi dọn cho Thầy

ăn lễ Vượt Qua tại đâu? Người liền sai hai môn đệ đi và nói rằng: Các

con hãy vào thành, và nếu gặp một người mang vò nước thì hãy đi theo người ấy. Hễ

người ấy vào nhà nào thì các con hãy nói với chủ nhà rằng Thầy sai chúng tôi hỏi: Căn phòng

Ta sẽ ăn lễ Vượt Qua với các môn đệ ở đâu? Và chủ nhà sẽ chỉ cho các con một

NK:

căn phòng rộng rãi dọn sẵn sàng và các con hãy sửa soạn cho chúng ta. Hai môn đệ ra

đi vào thành và thấy mọi sự như Người đã truyền. Và hai ông dọn lễ Vượt

Qua. Chiều đến, Người cùng mười hai môn đệ tới và khi mọi người đang ngồi ăn, thì

CG:

Chúa Giê-su nói rằng: Thầy bảo thật một người trong các con đang ăn

NK: MV:

cùng Thầy sẽ nộp Thầy. Các ông đều buồn rầu và lần lượt từng người đến thưa Ngài. Thưa

NK: CG:

Thầy, có phải con không? Người đáp rằng: Đó là một trong mười hai, kẻ cùng

chấm một đĩa với Thầy. Con Người phải ra đi như đã chép về Người, nhưng khôn thay cho kẻ

NK:

nộp Con Người, thà nó đừng sinh ra thì hơn. Đang khi họ ăn, Chúa Giê-su cầm

CG:

lấy bánh, đọc lời chúc tụng, bẻ ra và trao cho các ông mà phán rằng: Các

NK:

con hãy cầm lấy, này là Mình Thầy. Rồi Người cầm lấy chén, tạ ơn, trao cho

CG:

các ông và mọi người đều uống. Và Người bảo các ông rằng: Này là Máu

Thầy, Máu Tân Ước sẽ đổ ra cho nhiều người. Thầy bảo thật các con: Thầy

sẽ chẳng còn uống rượu nho này nữa cho đến ngày Thầy sẽ uống rượu mới trong

Nước Trời. Sau khi hát thánh vịnh, Chúa Giê-su và các môn đệ đi lên

núi Cây Dầu. Chúa Giê-su bảo các ông rằng: Đêm nay, tất cả các con sẽ

vấp phạm vì Thầy, vì có lời chép rằng: Ta sẽ đánh chủ chăn, và đoàn chiên sẽ tan

tác. Nhưng sau khi Thầy sống lại, Thầy sẽ đến xứ Ga-li-lê-a trước các con.

Phê-rô thưa Người: Dù tất cả vấp phạm vì Thầy, nhưng con thì không. Chúa Giê-su bảo

ông rằng: Đây Thầy bảo thật. Hôm nay, nội đêm này, trước khi gà gáy hai lần, con

đã chối Thầy ba lần. Nhưng Phê-rô càng lên giọng cương quyết hơn mà rằng:

Không, dầu phải chết với Thầy con cũng sẽ không chối Thầy. Và tất cả đều nói như vậy.

Đi đến một vườn kia tên là Ghết-sê-ma-ni, Người bảo các môn đệ. Các con hãy ngồi

lại đây trong khi Thầy đi cầu nguyện. Rồi Người đem Phê-rô, Gia-cô-bê và Gio-an theo

Người và Người bắt đầu kinh sợ và buồn rầu. Người liền bảo các ông rằng: Linh

NK:

hồn Thầy buồn đến chết được các con hãy ở lại đây và tỉnh thức. Tiến xa hơn một

chút, Người phục xuống đất và cầu xin. Nếu có thể được thì xin cho qua khỏi giờ này. Và

Người nguyện xin rằng: Ab - ba lạy Cha, Cha có thể làm được mọi

sự, xin cất chén này khỏi con. Nhưng xin đừng theo ý con một theo ý Cha mà thôi.

Người trở lại và thấy các ông đang ngủ, nên nói với Phê - rô rằng: Si-mon, con

ngủ ư? Con không có sức thức được một giờ sao? Hãy tỉnh thức và cầu nguyện

để khỏi sa chước cám dỗ vì tinh thần thì lạnh lẽ còn xác thịt thì yếu đuối.

Rồi Người đi khỏi đó và cầu nguyện cũng lời như trước. Khi trở lại lần nữa và thấy

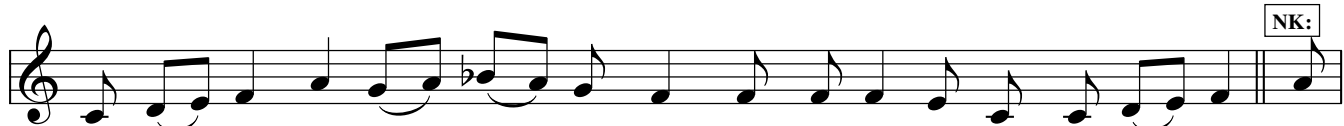
các ông còn ngủ vì mắt các ông nặng trĩu và các ông không còn biết thưa Người thế

nào. Lần thứ ba Người trở lại và nói rằng: Bây giờ các con còn ngủ và

ngủ ngơi sao? Thế là xong. Giờ đã đến: Nay Con Người sắp bị nộp trong tay những

người tội lỗi. Thôi nào hãy chỗi dậy, chúng ta đi, kẻ nộp Thầy đã tới. Người

còn đang nói thì Giu-đa It-ca-ri-ô, một trong nhóm Mười Hai đến cùng đi với một toán

lính mang gươm giáo và gây gộc do các thượng tế, luật sĩ và kỳ mục sai đến. Trước

đó, tên phản bội đã ra hiệu cho chúng rằng: Hễ tôi hôn mặt ai thì đó chính là

Ngài, các ông cứ bắt lấy và điệu đi cho cẩn thận. Vừa đến, Giu-đa liền tới gần

Người và nói rằng: Xin chào Thầy. Rồi nó hôn Người và chúng tra tay bắt Người. Nhưng

một người trong những kẻ đứng xung quanh rút gươm chém tên đầy tớ thầy thượng tế

đứt một tai. Chúa Giê-su nói với chúng rằng: Các người cầm gươm giáo gây gộc đi

bắt Ta như bắt một tên cướp. Hằng ngày, Ta ở giữa các người, Ta giảng trong đền

thờ mà sao các người không bắt Ta. Nhưng thế là để ứng nghiệm lời Kinh Thánh. Bấy

giờ, môn đệ bỏ Người và trốn hết. Có một thanh niên theo Người, mình chỉ

quấn một tấm khăn họ túm lấy anh ta, nhưng anh ta bỏ lại tấm khăn và chạy trốn mình

trần. Chúng điệu Chúa Giê-su đến thầy thượng tế. Các tư tế, luật sĩ và kỳ

mục hội lại. Còn Phê-rô theo Người xa xa đến tận trong dinh thượng tế và
ngồi sưởi lửa với đám đầy tớ. Vậy các thầy thượng tế và toàn thể công nghị tìm
một chứng cáo Chúa Giê-su để giết Người, song họ không tìm ra. Có nhiều kẻ đã cáo
gian Người, nhưng các chứng đó không hợp nhau. Tuy nhiên, có nhiều kẻ đứng lên
làm chứng gian cho Người rằng. Chúng tôi đã nghe nó nói: Ta sẽ phá hủy đền thờ này
do tay loài người làm ra, và trong ba ngày, Ta sẽ xây lại một đền thờ khác không
bởi tay loài người làm ra. Nhưng chứng cứ của họ cũng không hợp nhau. Khi
ấy, thầy thượng tế đứng lên giữa công nghị hỏi Chúa Giê-su rằng: Sao ông không trả
lời gì về những điều các người này tố cáo? Nhưng Người vẫn thinh lặng và không
đáp lại gì. Thầy thượng tế lại hỏi rằng: Ông có phải là Đấng Ki-tô Con Đấng
đáng chúc tụng chẳng? Chúa Giê-su đáp rằng: Phải chính là Ta đây.
Rồi các ông sẽ thấy Con Người ngự bên hữu Đấng toàn năng và ngự đến cùng với mây trời.

NK:

MV:

Thầy thượng tế liền xé áo mình ra và nói rằng: Chúng ta còn cần đến nhân chứng

NK:

nào nữa. Các ông đã nghe lời nói lộng ngôn, các ông nghĩ thế nào? Ai nấy đều lên án

Người đáng chết. Rồi có kẻ bắt đầu nhổ vào Người, che mặt Người và đánh đấm Người

MV:

NK:

mà rằng: Hãy nói tiên tri ai đã đánh. Và bọn thuộc hạ vả mặt Người. Phê

- rô đang ở ngoài sân tiền đường thì có một đầy tớ gái của thầy thượng tế đến, thấy

MV:

NK:

Phê-rô đang sưởi thì nhìn ông và nói rằng: Ông cũng theo Giê-su người Na-gia rét. Nhưng

MV:

NK:

ông chối phắt mà rằng: Tôi không biết, tôi không hiểu cô muốn nói gì. Rồi ông đi ra

ngoài phía trước tiền đường và gà liền gáy lần nữa. Người đầy tớ thấy ông, liền nói với những

MV:

NK:

người xung quanh rằng: Ông này cũng thuộc bọn đó. Nhưng ông lại chối. Một lúc sau,

MV:

những người ở đó lại nói với Phê-rô rằng: Đúng ông thuộc bọn đó, vì cả ông cũng là người

NK:

MV:

xứ Ga-li-lê-a. Ông liền nguyên rửa nặng lời và thề rằng: Người mà các ông nói

NK:

đó, tôi thề là không biết. Tức thì gà gáy lần thứ hai. Và Phê-rô nhớ lại lời Chúa Giê-su

NK:

đã bảo ông: Trước khi gà gáy hai lần, con đã chối Thầy ba lần. Và ông liền than khóc. Vừa
(bắt đầu bài đọc ngắn)

tảng sáng, các thượng tế hội nghị với các kỳ mục, luật sĩ và toàn thể công nghị. Họ

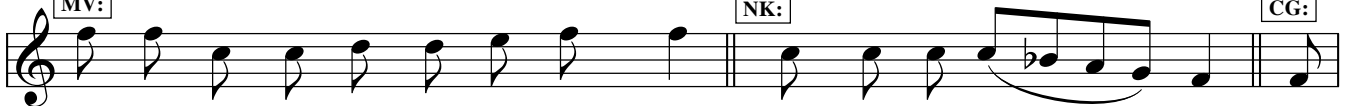

đã trói Chúa Giê-su và giải nạp Người cho quan Phi-la-tô. Quan hỏi Người:

MV:

NK:

CG:

Ông có phải là vua dân Do Thái không? Chúa Giê-su đáp rằng: Đúng

như lời ông nói. Và các thầy thượng tế tố cáo Người nhiều điều. Quan Phi-la-tô lại

hỏi Người rằng: Ông không trả lời gì ư? Hãy coi họ tố cáo ông biết bao

nhiều tội. Nhưng Chúa Giê-su không trả lời gì thêm khiến quan Phi-la-tô kinh ngạc. Vào

mỗi dịp lễ, quan có thói quen phóng thích cho dân một người tù tùy như ý họ. Bấy

giờ, trong khám có tên Ba-ra-ba bị giam cùng với những kẻ phiến loạn, vì chúng

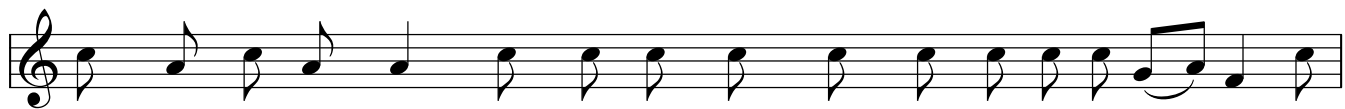
đã giết người trong cuộc khởi loạn. Dân chúng tiến lên Phi-la-tô xin ân xá theo như

quan quen làm. Vậy quan hỏi rằng: Các người có muốn ta phóng thích cho

các người vua người Do Thái không? Vì quan đã biết rõ do lòng ghen tương mà

các thượng tế nộp Người. Nhưng dân xin quang phóng thích Ba-ra-ba cho họ. Quan

Phi-la-tô bảo dân chúng rằng: Các người muốn ta làm gì cho vua người Do Thái?

Nhưng chúng lại kêu lên rằng: Đóng đinh nó đi. Quan Phi-la-tô đáp lại rằng: Người

này đã làm gì nên tội. Song chúng càng la to hơn rằng: Đóng đinh nó đi. Sau cùng, quan

Phi-la-tô muốn vừa lòng dân, liền tha Ba-ra-ba và trao Chúa Giê-su cho chúng đánh đòn rồi

đóng đinh vào thập giá. Quân lính điệu Người vào sân tiền đường và tập hợp cơ đội lại.

Chúng mặc áo choàng đỏ cho Người, rồi quấn một vòng gai đặt trên đầu Người. Đoạn

chúng chào Người rằng: Tâu vua dân Do Thái. Rồi chúng lấy cây gậy đánh đầu

Người, khắc nhổ vào Người và quỳ gối triều bái Người. Khi đã nhạo cười Người, chúng

lột áo choàng đỏ ra, mặc y phục lại cho Người và chúng điệu Người đi đóng

đinh vào thập giá. Chúng gặp một người qua đường tên là Si-mon, quê ở Xy-rê-nê, là

thân phụ của A-lê-xan-drô và Rô-phô vừa ở ngoài đồng về, chúng bắt ông vác đỡ

thập giá cho Người. Chúng điệu Người đến nơi kia gọi là Gôn-gô-tha, nghĩa là Núi Sọ.

Chúng cho Người uống rượu pha mộc dược, nhưng Người không uống. Chúng

đóng đinh Người vào thập giá, rồi chúng chia nhau áo Người bằng cách bắt thăm xem ai

được phần nào. Vào giờ thứ ba, chúng đã đóng đinh Người vào thập giá. Và có bản án ghi

rằng: Vua dân Do Thái, và cùng với Người, chúng đóng đinh hai tên trộm cướp vào thập giá, một

đứa bên hữu, một đứa bên tả Người. Những người qua đường sỉ nhục Người, lắc

MV: đầu và hỏi rằng: Kìa, kẻ phá đền thờ Thiên Chúa và xây lại trong ba ngày: Hãy tự

NK: cứu mình xuống khỏi thập giá. Các thượng tế với các luật sĩ cũng nhạo báng Người

MV: và nói với nhau rằng: Nó đã cứu được những kẻ khác mà không tự cứu mình. Bây

giờ, hỡi Đấng Ki-tô vua It-ra-en, hãy xuống khỏi thập giá đi để chúng ta thấy

NK: mà tin. Cả những kẻ cùng chịu đóng đinh với Người cũng lăng nhục Người. Từ

giờ thứ sáu đến giờ thứ chín, tối tăm bao trùm toàn thể mặt đất và đến giờ thứ

CG:

chín, Chúa Giê-su kêu lớn tiếng rằng: "E-lo-i, E-lo-i, lam-ma xa-bac-ta-ni".

NK:

Có nghĩa là: "Lạy Thiên Chúa tôi, lạy Thiên Chúa tôi, sao Ngài bỏ tôi?"

NK:

MV:

NK:

Có mấy người đứng đó nghe thấy liền nói rằng: Kìa, nó gọi ông Ê-li-a. Bây giờ,

có kẻ chạy đi nhúng miếng bông biển đầy dấm, rồi cuốn vào cây sậy và đưa lên cho Người

MV:

uống mà rằng: Hãy đợi xem tiên tri Ê-li-a có đến để đem nó xuống không.

NK:

Nhưng Chúa Giê-su kêu một tiếng lớn và trút hơi thở. Màn trong đền thờ xé

ra làm đôi từ trên xuống dưới. Viên sĩ quan đứng trước mặt Người thấy Người kêu lên và

MV: (Hết bài đọc ngắn. Xướng: Đó là Lời Chúa)

NK:

trút hơi thở như thế, liền nói rằng: Đúng người này là Con Thiên Chúa. Cũng có những phụ

nữ đứng nhìn từ đằng xa. Trong số có bà Ma-ri-a Ma-đa-lê-na, Ma-ri-a Mẹ của

Gia-cô-bê hậu và của Giu-se, và bà Sa-lô-mê là những kẻ đã theo giúp Người khi

Người ở xứ Ga-li-lê-a. Và nhiều người khác cũng đã lên Giê-ru-sa-lem với Người. Trời

đã xế chiều, và hôm đó lại là ngày chuẩn bị áp ngày Sa-bát, ông Giu-se quê ở A

- ri - ma - thi - a, một hội viên vị vọng trong công nghị, cũng là người trông

đội Nước Thiên Chúa. Ông mạnh dạn đến gặp quan Phi - la - tô và xin xác Chúa Giê

- su. Quan Phi - la - tô ngạc nhiên nghe nói Người đã chết rồi. Ông gọi viên sĩ quan đến, và

hỏi xem Người đã chết thật chưa. Khi được viên sĩ quan phúc trình, quan trao

cho Giu - se xác Người. Giu - se đã mua một khăn trắng, hạ xác Chúa Giê - su

xuống khỏi thập giá, liệm vào khăn và đặt trong mộ đã đục sẵn trong núi đá, rồi lăn

một tảng đá lấp cửa mộ. Lúc đó, bà Ma - ri - a Ma - đa - lê - na và Ma - ri - a

mẹ ông Giu - se nhìn kỹ xem nơi Người được an táng.

X: Đó là Lời Chúa! **Đ:** Lạy Chúa Ki - tô, ngợi khen Chúa!